

Výber poézie z Greenie knižnice

Básne vybrala Renáta Montmartre Bogdáni

Autor	Vydavateľ	Licencia	Vydanie	GKBN
<u>Komunita</u>	<u>Greenie knížnica</u>	<u>CC-BY-NC- ND</u>	<u>Prvé (2019)</u>	<u>000001</u>

O knihe

K zostaveniu reprezentatívneho výberu poézie Greenie knižnice ma motivovala audio zbierka básní A legszebb magyar szerelmes VERSEK. Táto zbierka bola prekvapivo osviežujúca práve v tom, že každú báseň vybrali od iného autora a prideliili inému recitátorovi.

Do výberu som zaradila všetkých 18 autorov, ktorých v sekcii Poézia máme.

Čitateľovi sa dostáva pestrá zmes básní dlhších aj kratších, ľúbostných aj spoločenských, drsných aj romantických. Najplodnejšou autorkou knižnice je Mária Nováková s 27 zbierkami a najslubnejšou zase Maja Jakúbeková, ktorá má u nás síce len jedinú zbierku básní, no jej talent oslovil aj porotcov autorskej súťaže Pars Poetry, ktorí ju zaradili do užšieho výberu.

Obsah

Výber poézie z Greenie knižnice.....	1
O knihe.....	2
Obsah.....	4
#Potulný / Maja Jackobs Jakúbeková.....	5
Maestri / Renáta Montmartre Bogdáni.....	6
Sociálne siete / Stanislav Hoferek.....	7
Bez vlastníka, či majiteľa / Ria Mruškovičová.....	9
Režisér hororu, jenž měl být sen / Jan Indrák.....	10
Růže / Tereza Hrušková.....	11
Advertisement / Pavel Sekerák.....	12
Diaľnica cez lúku plnú kvetov / Mária Nováková.....	13
Psycho Ž / Broňa Zelená.....	15
Zajtra / Zuzana Balašiovová Donátová.....	17
Povieš slovo a stvoríš náhodu / Daniel Kaločay.....	18
Svoji / Milica Mikulová.....	19
Nerieš! / Peter Jarkuliš.....	20
Keď to robí / Henrich Hanušovský.....	22
Láska bez záruky / Diana Čechovičová.....	24
Kameň / Andrea Ferencová.....	25
Smrť / Iveta Griešová.....	26
Tadeáš / Patrícia Karabiňošová.....	27

#Potulný / Maja Jackobs Jakúbeková

Ležiš vedľa mojej kože
dýcha ťa
potápa sa v nemom Anonyme
nevnímaš
zatvorenú dlaň
požičiavaš sa mi
Som vlastník, nie nájomca
Si cestovateľ bez batožiny
vd'ačný aj za hlt svetla
teplo si nepýtaš
však rád by si si jedno prenajal
zaplatiť môžeš
len sebou
...
O to nemám najmenší záujem.

Maestrov / Renáta Montmartre Bogdáni

Mlč	Mestá
Miluj ma	Mulice
Mimovoľne	Mekku, Myrhu, márnice
Maľuj	Mysli mysl'ou mecenáša
Modré Madony	Mrhaj mocou Modrofúza
Módne momenty	medového motúza
Mŕtve monumenty	Maj ma
Memento Mori	Mimo
mimo morí	Mileniek
Morduj Morenu	naMotaných Mart'aniek
Maskulínnu	Modifikuj metafory
Medznú	Milovník metriky
Mosti	Mandant monetiky
Medzi myšlienkami	Miláčik Moloch
Manipuluj minútami	Mrazivým
Mystifikuj mokré múry	Mlčaním maskuj
Mená	Málo uMu

Sociálne siete / Stanislav Hoferek

Máme svoje sociálne siete
sme sociálne prípady
je to farebnejšie, viete
ako čumieť do záhrady

Kto s kým a za koľko lajkov
Démon súhlasu znovu súhlasí
ani kapitán s veľkou vlajkou
dnes vraj nepôjde do basy

Tam by bol bez publika
bez národných ovečiek
blbne fyzika i genetika
hlavne že alkohol je liek

Dnes pozerám na reklamy
pod piatimi sú Fejsbúky
zväčšuje sa objem slamy
zavrtava sa do hĺbky

Bacha, voľakde jednotka
jasné, Unicef lotéria
predstavivosť moja, krotká
tam už hľadala úchyla

Sme správcami svojej plochy
kým pod nohami tečie svet
nehybne čakáme, ako sochy
na svet, ktorý nevidieť

Bez vlastníka, či majiteľa / Ria Mruškovičová

Stekám ti po hrudi, ako ranná rosa po liste,
tancujem bosá, po tvojich ramenách pevných,
nie som ničia, som len svoja, zrodená z Božstva,
tvoje otázky kričia, akože to z toho množstva,
čo medzi nami pretrváva, sedí na tróne,
neskús ma lámať, neskús dýchať moje vône.

Nevlastni ma, prosím, láska predsa je,
nemusíme prisahať si, ani rodiť nádeje,
energia večná, čo preteká srdcami vzájomne,
nepotrebuje papiere, podpisy, sprisahanosť,
chce len nás a šťastných, nech spolu sme radosť.

Nech sme spolu jedno, čo vysiela vibrácie,
bunka spásy a čistoty, z krásy nech si žije.

Žiadne nútenie, ani okovy na naše nohy bosé,
Milujme sa dňom každým, čo narodí sa v ranej rose.

Režisér hororu, jenž měl být sen / Jan Indrák

Mám Tvoji duši na hedvábném provázku
Dost času na vše, žádný však na lásku
Chceš moji pozornost, chceš si mě získat?
Tak zkus chvíli tančit, jak já budu pískat!

Jsi z toho smutná a chceš moji podporu?
Vždyť stále jsi oděna ve cvičebním úboru!
Budu s tebou cvičit, a Ty zakusíš pohanu
Pokaždé, když vezmu si Tvé tělo po ránu

Topíš se v rybníce, kde nevidíš břehy
Žij se mnou životem, jenž prost bude něhy
Chtěla jsi nebe, však peklu jsi blíže
studí Tě železné věžeňské mříže

Celu mohla bys opustit, však cestu ven nevidíš
Prodala jsi důstojnost a ani se nestydíš
Jsi mojí milenkou, kuchařkou, fickou
Dříve měla jsi charakter, nyní stáváš se nickou
Točíš se v kruhu, a nevíš jak ven
Jsem režisér hororu, jenž měl být sen

Růže / Tereza Hrušková

Ve svém těle z plátků růže,
cítím jenom bolest,
trny rostou místo kůže,
místo nohou stonek.

Každý krok je utrpení,
trny místo maček mám,
po ledu teď nekloužu se,
avšak tělo jak fakír mám.

Proč mám tělo samý osten,
proč mne hlava bolí,
kdo ví, avšak to vám řeknu,
na kompost se hodím.

A to bych tak k praktičnosti na závěr vám řekla,
není snadné být růží, radši lilií bych byla.

Advertisement / Pavel Sekerák

Error 404.

Love not found.

Trying to find something more.

My dreams got drowned.

One heart for sale.

They wrote in the ad.

What if I fail?

I feel something bad.

***Diaľnica cez lúku plnú kvetov / Mária
Nováková***

Rozliate sny,
čierny asfalt,
len ty. A my.
Život a kat.

Staviaš cesty,
cez kvetiny,
presný kompas,
naše viny.

Diaľnica je,
dokončená,
náhliť sa smie,
žiadna zmena.

Žiadny úsmev,
bez priateľov,
znovu blúznim,
len hlad. A lov.

Ja dnes nespím,
nežijem tu, vážne nie,
olovnatý benzín,
vonia ako ľalie.

Psycho Ž / Broňa Zelená

Smútok zaklopal na dvere
a ja som sa zabudla cez kukátko
pozrieť.

A otvorila som mu,
celú ma opantal...

Vydrapil srdce a miesto neho
prázdnotu nechal.

Odkopol všetku snahu, sny a potrebu
dúfania.

Slzy už z očí nevládzu páchať
samovraždu,

hlasivky inteligentné slová vydávať,
ruky by najradšej vlasy začali
vytrhávať.

A nohy?

Utekli by najradšej preč,

bez tela,

srdca,

hlavy,

duše...

Rozum nechápe čo sa to deje,

žalúdok hlási, že mu nejako zle je.

Voda už nevie odkiaľ by vystrekla.

A krv?

Tá sa prechádza po tele,
a nič ju neserie.

Podstata bytia sa niekde vytratila,
už nevládzem vzdorovať.

Asi to spravím.

Otvorím okno

a dám posledný bozk asfaltu.

Nik si to neuvedomuje,
že len pár rokov tu žije.

Včera, dnes koľko ľudí zomrelo?

„Vieš to?“

Určite viacej ako sa narodilo.

Krivka sa zväčšuje,

vrah vraha nezabije.

Nikto nie je bez viny,

tak sa napi – daj si ocot vinný.

Zajtra / Zuzana Balašiovová Donátová

Stretneme sa zajtra, dnes nemám čas,
zahundre si často nie jeden z nás.
Slová každodenné verné obyčaje,
veci stále vraj normálne,
zvykli sme si na ne.

Až nás postretne nečakané,
rútime sa slzou z kopca.
Čo bolo tak samozrejmé,
ticho rozozvučí srdce zvonca.

Dnes je dnes, zajtra je už iné,
rozkvitla vráska, človek sa rodí, hynie...

Povieš slovo a stvoríš náhodu / Daniel Kaločay

V nahote osamelej chvíle,
sa zamatové sny priestorom túlajú,
len, oči sa v očiach, hľadajú...
povieš slovo a stvoríš náhodu,
tá v dôsledku vyslovených slov,
stáva sa, už iba realitou...
tak prichádzame o svoje sny...
vravíme slová a vytvárame (ne)náhody.

Svoji / Milica Mikulová

V záchvate hnusu, hnisu a humusu

Okúsil chuť prekliateho ovocia

Z nebeskej záhrady

Úplne bez rozmyslu

Vrhol sa do záhuby

Všedných rán

S ňou

/a predsa sám/

S noblesou anorektickej modelky

Živorí

čumí do telky

Robí večere, obedy, raňajky

Žerie tabletky

Kupuje mu pivo

Už sú svoji

/už ho má/

Nerieš! / Peter Jarkuliš

Nerieš ma!

S kým som spal včera.

Nerieš ma!

Aká je moja viera.

Nerieš ma!

Čo hovorím a píšem.

Nerieš ma!

Akú počúvam pieseň.

Nerieš ma!

Ako svoj život žijem.

Nerieš ma!

Keď sa pre svoje sny bijem.

Nerieš ma!

S kým sa stretávam.

Nerieš ma!

Keď sa nevzdávam.

Nerieš ma!

Nebudem ako väčšina.

Nerieš ma!

Prečo ostala mi plešina.

Keď to robí / Henrich Hanušovský

Milujem pohľad, keď to robí,
moju myseľ si úplne podrobí.

Keď sa hýbe, zadkom vrtí,
zábrany vo mne usmrtí,
myseľ ma opustí,
opasok ma priškrťí.

Chcem len jedno, je jasné o čo ide,
počkám chvíľu, ono to príde.

Chvíľu si vychutnávam,
dýchať prestávam,
chutiam sa oddávam,
odolávať nezvládam.

Všetkým čo robí, mi to len sťažuje,
žiaden krok dvakrát nezvažuje.

Všetko je prirodzené,
proste vrodené,
tajomne čarovné,
neuveriteľné.

Ničí vo mne mňa, stáva sa zo mňa
zvieria,

všetko iné vo mne umiera.

Začínam zúfať,
prestávam dúfať,
idem skúšať,
šťastie pokúšať.

Som pri nej, môžem cítiť jej dych,
a pár pocitov neopísateľných.

Chcem ju celú,
dievčinu zrelú.

Nedospelo dospelú,
nesmelo smelú.

Zrazu zneistela, ide po mne,
je to pravda, krásne to znie.

Nezaváham, nie,
nech ma zožerie.

Už to vo mne vrie,
zrejme to vie.

Prikladá do ohňa, tuším zhorím,
kým z nej šaty zhodím.

Už na to myslím,
robím, čo si zmyslím.

Všetko rozuzlím,
cestu zvolím.

Riadi sa podľa mňa, robí čo poviem,
jedine na mňa ju navediem.

Mám čo som mienil,
city jej som zmenil.

K srdcu jej zamieril,
s ničím iným sa nezmieril.

Láska bez záruky / Diana Čechovičová

Nevyslovené vety
sú ako pred búrkou ticho.
Čakám, či spoja sa svety
So zatajeným dychom

Kto tvorí naše osudy?
A kedy budeme spolu?
Kameň hodený do vody
vždy klesne dolu...

Čítam Ti z ruky
Čo sa stane.
Láska bez záruky
Tak spojme dlane!

Kameň / Andrea Ferencová

V kamennom stave

je moje srdce.

Ťaží ma v hrudi

ale skamenená láska

pri živote ma drží.

Udiera do kameňa

no kameň je tvrdý,

nepustí lásku na svet,

medzi ľuďi.

Zohrievam srdce vo dne i v noci.

Nepustí ju kameň,

niet pomoci.

Ibaže by láska

zvonku kameň objala

a naň lásku zoslala.

Tým by sa láska s láskou spojila

a kameň na srdce navždy zmenila.

Smrt' / Iveta Griešová

V deň, keď ma smrť zahalí do čierneho závoja,
nevidíme sa už nikdy viac, láska moja.
Bude to deň, keď ma smrť vyslobodí od všetkého trápenia
a nebude vo mne ani kúsok smútenia,

zabudnem na všetky úskalia,
vypustím dušičku nad polia,

je mi to ľúto, priatelia.

Tadeáš / Patrícia Karabiňošová

Modré oči, blond vlasy,
to sú znaky jeho krásy.
Zuby malé, biele ako sneh,
svojím úsmevom zlomí aj plech.
Má veľkú chuť žiť,
ale aj sa biť.
Kvety mamke nosí,
rád trávu kosí.
Odvahy má dosti,
poláme ti kosti.
Taký je môj brat,
každého má veľmi rád.